

Mediji in informacije

Sodišče Evropske unije
SPOROČILO ZA MEDIJE ŠT. 113/13

V Luxembourg, 19. septembra 2013

Sodba v zadevi C-435/11
CHS Tour Services GmbH proti Team4 Travel GmbH

Zavajajoča poslovna praksa v razmerju do potrošnikov je nepoštena in zato prepovedana, ne da bi bilo treba dokazati, da je v nasprotju z zahtevami poklicne skrbnosti

Družba Team4 Travel, potovalna agencija s sedežem v Innsbrucku (Avstrija), specializirana za trženje zimskih počitnic in smučarskih tečajev v Avstriji za skupine britanskih šolarjev, je v svojem angleškem prodajnem katalogu za zimsko sezono 2012 navedla, da je različne hotele na določene datume mogoče rezervirati izključno prek njenih storitev. Zadevni hoteli so družbi Team4 Travel dejansko pogodbeno zagotavljali tako ekskluzivnost.

Toda zadevni hoteli niso spoštovali take ekskluzivnosti in so nekatere kvote za iste datume dodelili družbi CHS Tour Services, konkurenčni potovalni agenciji, ki ima prav tako sedež v Innsbrucku, česar pa družba Team4 Travel ni upoštevala, ko je razširjala svoje kataloge.

Ker je družba CHS menila, da je izjava o ekskluzivnosti v katalogih družbe Team4 Travel v nasprotju s prepovedjo nepoštenih poslovnih praks, je avstrijskim sodiščem predlagala, naj družbi Team4 Travel prepovejo uporabo navedene izjave. Pred prvostopenjskim in drugostopenjskim sodiščem je bil ta predlog zavržen, ker naj nepoštena praksa ne bi bila podana. Družba Team4 Travel naj bi glede na zagotovila o ekskluzivnosti, ki jih je prejela od hotelov, spoštovala zahteve poklicne skrbnosti. Družba CHS je pri Oberster Gerichtshof (vrhovno sodišče, Avstrija) vložila zahtevo za revizijo.

Vrhovno sodišče je ugotovilo, da je informacija o ekskluzivnosti v katalogih družbe Team4 Travel objektivno napačna. Ker ta informacija izpolnjuje vsa merila, ki jih v zvezi s tem izrecno določa Direktiva o nepoštenih poslovnih praksah,¹ pomeni z vidika povprečnega potrošnika zavajajočo poslovno prakso. Vendar se nacionalno sodišče glede na splošno sistematiko Direktive sprašuje, ali je treba pred opredelitvijo prakse kot zavajajoče in zato nepošteno in prepovedane poleg teh meril preveriti, ali je ta praksa v nasprotju z zahtevami poklicne skrbnosti, kar v obravnavanem primeru naj ne bi držalo, saj naj bi družba Team4 Travel storila vse za zagotovitev ekskluzivnosti, na katero se je sklicevala v svojih katalogih. Oberster Gerichtshof se je zato za razlago navedene direktive obrnilo na Sodišče.

Sodišče je s svojo današnjo sodbo odgovorilo, da če poslovna praksa izpolnjuje vsa merila, ki so izrecno navedena v določbi² Direktive, ki posebej ureja zavajajoče prakse v razmerju do potrošnika, ni treba preveriti, ali je taka praksa tudi v nasprotju z zahtevami poklicne skrbnosti v smislu iste direktive, da bi se lahko veljavno štela za nepošteno in zato prepovedano.

V skladu z upošteveno določbo Direktive se namreč poslovna praksa šteje za zavajajočo samo, če ni resnična, tako da vsebuje napačne informacije, ali če bi na splošno utegnila zavajati povprečnega potrošnika zlasti glede narave ali glavnih značilnosti izdelka ali storitve in bi zato

¹ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2005/29/ES z dne 11. maja 2005 o nepoštenih poslovnih praksah podjetij v razmerju do potrošnikov na notranjem trgu ter o spremembi Direktive Sveta 84/450/EGS, direktiv Evropskega parlamenta in Sveta 97/7/ES, 98/27/ES in 2002/65/ES ter Uredbe (ES) št. 2006/2004 Evropskega parlamenta in Sveta (Direktiva o nepoštenih poslovnih praksah) (UL L 149, str. 22).

² Člen 6(1) zgoraj navedene direktive.

utegnila povzročiti, da ta potrošnik sprejme odločitev o poslu, ki je ob neobstoju take prakse ne bi sprejel. Sestavni elementi zavajajoče poslovne prakse so tako zasnovani predvsem z vidika potrošnika kot naslovnika nepoštenih poslovnih praks.

Če so te značilnosti podane, je treba prakso šteti za zavajajočo in zato nepošteno in prepovedano, ne da bi bilo treba preveriti, ali izpolnjuje pogoj – ki je določen v drugi določbi³ iste direktive ter podaja splošno opredelitev nepoštenih poslovnih praks in se nanaša na podjetnika – da mora biti praksa v nasprotju z zahtevami poklicne skrbnosti.

Direktiva tako v primeru zavajajočih poslovnih praks zagotavlja visoko raven varstva potrošnikov. Te prakse so poleg agresivnih poslovnih praks daleč najbolj razširjene nepoštene poslovne prakse.

OBVESTILO: S predlogom za sprejetje predhodne odločbe lahko sodišča držav članic v zvezi s sporom, o katerem odločajo, Sodišču predložijo vprašanja o razlagi prava Unije ali veljavnosti aktov Unije. Sodišče ne odloči o nacionalnem sporu. Zadevo reši nacionalno sodišče v skladu z odločbo Sodišča. Ta odločba je enako zavezujoča za druga nacionalna sodišča, ki obravnavajo podoben problem.

Neuradni dokument za medije, ki ne zavezuje Sodišča.

[Celotno besedilo](#) sodbe je objavljeno na spletni strani CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793

³ Člen 5(2)(a) zgoraj navedene direktive.